

היו זמנים...

בלדה על אב ההתיישבות

בשנות ה-50, העסקת עובדים שכירים נחשבה עדיין כחטא חמור ביותר, לא רק על ידי מוסדות התנועה אלא גם בתוכנו אנו. עד שנות ה-60, בבית העמק, נערכו דיונים חריפים, קשים וקולניים באסיפות הקיבוץ, בהם חברים התנגדו נמרצות להבאת פועלים "מבחוץ" ולתשלום לביצוע עבודות (שחברי הקיבוץ לא כל כך רצו או יוכלו לעשות). האיסור כמובן לא כלל את קבלני הביצוע, הבנאים ובעלי המקצוע השונים, ביניהם עבאס מאבו סנאן שבלעדי המשק פשוט היה עוצר. הפועלים הדרוזים, עבאס והילדים שלו, בנו, ניקו, חפרו, גזמו, הביאו וסיקלו.

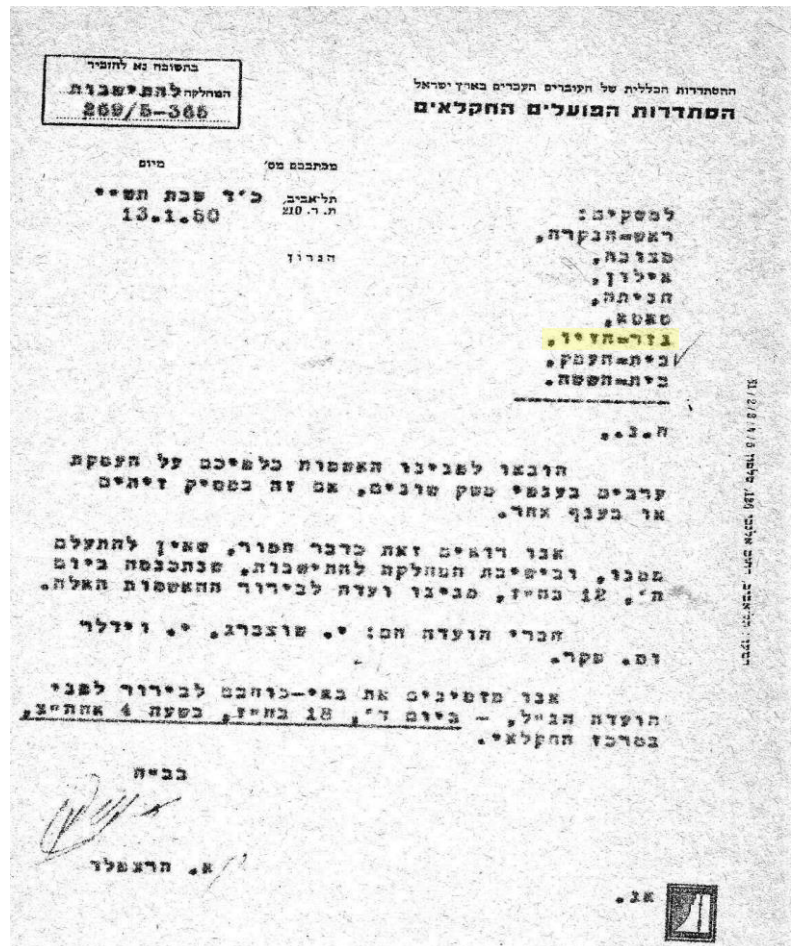
למעשה, מצב דומה התקיים ברוב הקיבוצים הצעירים באותה תקופה, החברים פשוט לא היו מסוגלים לעשות את הכל.

ברם, "למעלה, למעלה" חשבו אחרת.

אברהם הרצפלד 1886 - 1973

<https://www.youtube.com/watch?v=ljPJ0>

אברהם הרצפלד, אב ההתיישבות, חיבב מצעירותו ניגונים ושירה ושילב אותם בפעילויותיו והדבר שהפך למסורת היה שסיים כל טקס עלייה על הקרקע כשפצח בשיר "ארלו, הביטו וראו, מה אדוף היוט הזה, היוט הזה".

אותו הרצפלד מזמין את היישובים הצעירים ("גזר הזיו"...) כך 'לבירור המצב החמור, העסקת ערבים בענפי משה השונים...' בארכיון לא נמצא שום אזכור לגבי התוצאה.